

J

D'ARTS. N° 4

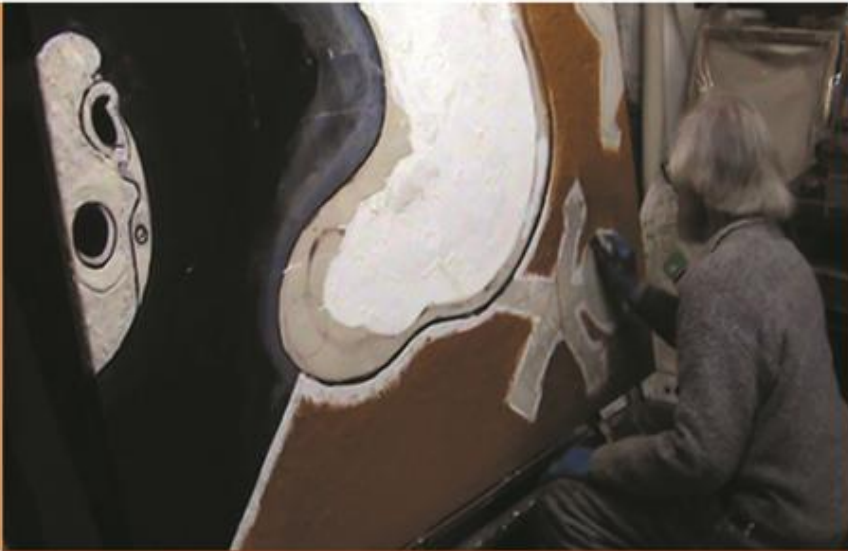
EDITA

7Miralls al DAU 1

BARCELONA FEBRER 2024

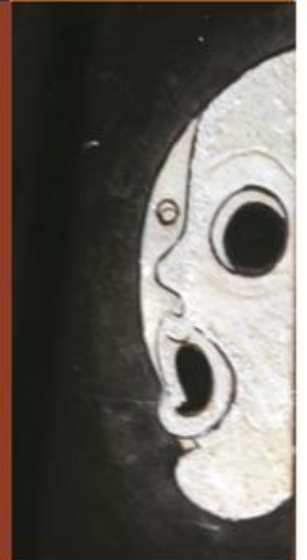
col·laboració Parigi jtraperho@gmail.com

T

Escrits d'art ELS TREBALLS DE L'ART 1

jordi Traperho

DIARI D'ART SEGON
Quadern 61

VISIONS. INTERIOR AMB EMBRIÓ CÒSMIC I
2024
JORDI TRAPERHO

Dimecres 17 Gener 2024

NOVA TELA. Pag 88

Aquest matí he treballat una segona mà de matèria damunt aquesta nova tela de 1,50 x 1,50 cmts.

VISIONS. INTERIOR AMB EMBRIÓ, INNOCENT
I MÀSCARES CRIDANT
Pag 88 i 89

He situat la tela en el cavallet, amb l'ajuda de Núria, i després d'una curta estona "he vist" la forma inicial -podria dir "iniciàtica"- insinuada en les textures de la matèria de base de l'obra, tot i que ja havia fet dies abans algun dibuix previ on apareixia l'Embrió que havia de concretar en aquesta nova obra: una forma embrionària. Després l'he definit i l'he treballada amb una bona quantitat de blanc de titani. Abans de la sessió pictòrica, he fet un esbós a llapis en què he inclòs una figura en forma de X a la dreta, un Innocent Cridant, dibuixada i fotocopiada anteriorment a BCN. També apareix una Màscara de Dona Cridant, en el dibuix preliminar d'un quadern de Dibuixos, al lateral a l'esquerra.

Aquestes dues figures introdueixen el factor dramàtic -l'Embrió pot ser misteriós o inquietant- que fa referència a les guerres, a la Guerra -així en majúscules- que no han cessat des dels inicis de la "humanització".

Aquesta obra doncs, inicialment, és una Cosmoagonía. Un Crit contra les Guerres, de la Sèrie Art per la Pau .Una Visió inquietant i dramàtica.

POSAR LLUM ENTRE LES OMBRES

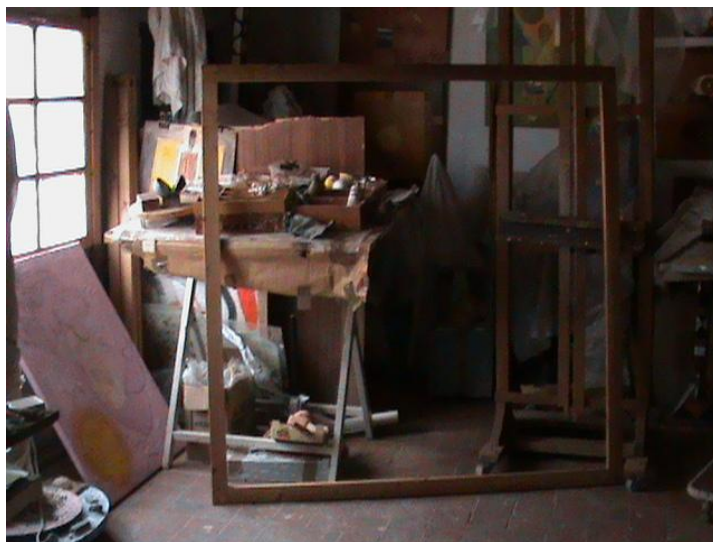
Pag 89, 92, 93

Abans de pujar, per segon cop a l'estudi, hem estat comentant amb Núria, i ella m'ha dit "que li poses llum a la pintura", o sigui que incorporés aquest element essencial de Vida, que al final l'obra transmetés un missatge d'esperança. D'acord amb al meu esperit vitalista, li he dit que sí, doncs, després he reflexionat, ja que no he fet dibuixos preparatoris detallats, fora d'aquest que apareix en la pàgina 91 d'aquest Quadern 61. Li he dit que aquesta obra seria una "visió", dins de la nova Sèrie Visions que porto treballant des de fa mesos en els Quaderns de Dibuixos i els Quaderns del Diaris.

INTERIOR DRAMÀTIC

Una obra tancada-oberta. Un Interior amb una petita finestra per on penetra la llum. L'Embrió centrant l'obra. Embrió, element fetal. Promesa de Vida. Els elements dramàtics: Nen Cridant i la Màscara d'Home Cridant.

Però també vull incloure la Naturalesa, fulles i flors -com vaig fer en la pintura de la COVID-, i potser, en transparències, les siluetes d'algunes cases, tot -fusionat en un Tot Cosmològic- "interior exterior".

INTERIOR AMB EMBRIÓ CÒSMIC I, INNOCENT I MÀSCARES CRIDANT. Pag 93 i 95

Aquesta tarda, amb un cert grau de dolor a l'engonal -molèstia que fa dies que va i ve- he estat treballant en aquesta nova tela (1,50 x 1,50 cmts) amb certa dificultat.

He començat a dibuixar la resta de figures que mentalment he imaginat i que ara formen part de la composició.

Més tard he tornat a pintar amb una gamma de negres i grisos la zona esquerra dividida per una línia diagonal. Estranya sensació i certa confusió el fet d'ennegrir aquesta zona de la tela amb l'obscuritat, que evidentment

correspon a l'expressió dramàtica que vull transmetre de dolor i angoixa: unes Màscares que criden en el moment dels horrors del bombardeig. Però alguna cosa interior, molt profunda, es nega a "acceptar" aquesta obscuritat dramàtica, aquesta negació de la lluminositat de la Vida; però alhora necessito expressar el meu dolor i rebuig pacifista enfront de la violència de les guerres. Li puc negar el dramatisme a aquesta obra?

També sento que en aquesta Sèrie d'Art per la Pau. Un Crit contra les guerres, ja iniciada en dibuixos i pictoescultures fa temps, des de l'inici de la invasió d'Ucraïna, he reflectit part del meu propi dolor.

Sempre intento "filtrar" allò que és purament personal i circumstancial, però d'una forma o altra, influeix directament o indirectament en l'elaboració de les obres.

Per tant, es pot pensar i admetre que les obres són com pàgines d'una trajectòria vital; una biografia artística intrínsecament lligada a la meua biografia personal.

He d'assumir aquestes obres dramàtiques de temps de guerres, com obres que també reflecteixen en la meua època la nostra prou dolorosa i conflictiva "civilització" global.

Diumenge 21 gener 2024

INTERIOR AMB EMBRIÓ CÒSMIC I,
INNOCENT I MÀSCARES CRIDANT. 2024

Pag 105, 106 i 107

He continuat treballant aquesta pintura (1,50 x 1,50 cmts) al llarg d'aquesta tarda hivernal i freda. Tot i que estic protegit per una bona estufa -després de dècades amb estufes de llenya, o petites estufes de resistència elèctriques- a l'inici sento l'ambient exterior que invita al recolliment i l'aïllament.

En aquest estat m'endinso en aquest *Interior amb Embrió Còsmic I*, on una meitat de l'espai inferior de la tela (el de l'esquerra del contemplador de

l'obra) està dominada per un negre prou silenciós i profund, on dues màscares, una de Dona -al lateral- i una altra d'Home -a baix-, esclaten en un Crit Silenciós.

He continuat treballant l'Embrió -força matèric- i la "bossa fetal" que tinc la intenció de treballar-la amb una llum nocturna de lluna plena, és a dir nocturna però força radiant i lluminosa.

L'obra és molt impactant, per la seva dimensió -física- i per la seva "presència", per l'energia que desprèn.

Em sento connectat amb els espais i colors dramàtics de la pintura espanyola, i catalana -amb *l'existencialisme matèric*-, per dir-ho d'alguna manera, des de Goya, Solana a Millares, Saura, Tàpies; però sobretot, no sé per què, també he sentit la presència de l'esperit de De Chirico, i de Bacon, aquells tremends espais metafísics dramàtics, buits, amb les figures deformades al mig, expressant totes les "distorsions" que els dolors i l'existència humana provoquen, incloent les guerres, genocidis i tots els petits i infinits patiments humans: la llei del karma: causes i efectes, cadena de conseqüències inesgotable. També hi són presents l'essència dramàtica de Giacometti, Münch i tants altres que han viscut directament o indirectament tantes guerres i tragèdies.

Però ja s'endevina també "l'esperit còsmic" -d'expansió i alliberació- que flueix per tota la gran part de la meua trajectòria; aquesta *obertura espacial espiritual*, és a dir *matèrica energètica* que transcendeix la dimensió de l'ara i ací, a una altra realitat de concepció atemporal, on tot està suspès, alliberat dels seus condicionaments i càrregues materialistes i deterministes. En aquesta *suspensió còsmica, material i immaterial* alhora, -el temps aturat i l'espai expandit- tot es relativitza i tot s'amplia sense límits ni mesures mecanicistes espaciotemporals.

Aquesta obra de l'Art per la Pau, pot ser que la integri dins la Sèrie Visions, ja que he incorporat algun element nou i el conjunt és un Interior "de guerra": un *dron* -del qual una part apareix per dalt de l'espai de l'obra-, les dues Màscares i el Noi en forma de X que estan cridant. En mig de l'espai un Embrió -quasi en estat "larvari"- és el centre de tota "l'escena". El terror hi està reflectit en les Màscares.

L'Embrió -"còsmic", perquè treballaré probablement l'interior de la bossa fetal, amb elements circulars i esfèrics-, viu en un estat aparentment "indiferent" a la mateixa escena de guerra, tancat en el seu somni fetal, atemporal amb relació a la realitat exterior, social i històrica.

Dimecres 24 gener 2024

VISIONS. INTERIOR AMB EMBRIÓ CÒSMIC I. Pag 109 i 110

He tornat a fer una altra sessió de pintura en aquesta obra esquematitzada i dramàtica.

De moment la pintura es redueix a una gamma de negre, blanc, ocre, grocs i grisos.

Una obra contundent, rotunda i directa -tot que alhora simbòlica i amb certa "atmosfera còsmica", malgrat el seu dramatisme- que no pot deixar indiferent a qui la contempli. Una pintura colpidora que reflecteix els drames, guerres, genocidis, terrorismes que es viuen a Ucraïna, Gaza, Cisjordània i molts altres països del món.

Trista deshumanitat autodestruint-se!

Dijous 25 Gener 2024

INTERIOR AMB EMBRIÓ CÒSMIC I. SÍNTESI.

Pag 111-112.

Dramàtica pintura que malgrat tot “atrapa”, potser perquè he aconseguit sintetitzar cadascun dels elements reduint el fet plàstic i visualment essencials.

Veritablement, se'm fa evident que és per la possibilitat de disposar de més espai físic (la tela fa 1,50 x 1,50 cmts) -tot i no ser una superfície excessiva- el que em permet “rodejar” les figures de la composició de l'espai mínim imprescindible.

Aquesta relació d'espai -buit- i figures o formes -ple- que ho ocupen, també condiona a nivell físic -matèric i visual-, psicològicament i anímicament, a causa de la influència de tot el que l'omple, contamina, influeix i distorsiona *l'espai personal*, ja que tot desprèn les seves energies i amb les seves ressonàncies, condiona el que té al seu entorn.

Així doncs, la importància del silenci i l'espai -proporcional a les formes i figures- per al bon funcionament dels ecoequilibris anímics i espirituals -i en el cas de les obres plàstiques- visuals i sensorials.

INTERIOR. EMBRIÓ CÒSMIC I. Pag 124-125

Aquest matí hem baixat per la finestra de l'estudi, penjada de cordes, aquesta pintura de 1,50 x 1,50 mts que hem pogut treure-la pel buit de la finestra, desmuntant la peça vertical de fusta de la finestra de vidres que està formada per dues peces que baixen i pugen verticalment.

Per a aquesta operació que s'ha resolt en uns quinze minuts, hem participat, Núria, un veí del poble, jo i un dels joves paletes que treballen en la nova construcció, d'una mena de garatge que estan aixecant al costat de casa.

SÈRIE VISIONS

Interior amb Embrió Còsmic I, primera pintura de la Sèrie Visions directament relacionada amb la Sèrie Art per la Pau. Un Crit contra les Guerres. Sèrie Visions de les quals he realitzat dibuixos en els Quaderns de Dibuixos XL, 2023- 2024 i en els darrers Quaderns 59, 60 del Diari d'Art Segon de passat any 2023, i de l'actual, Quadern 61 de 2024.

LLUMS I OMBRES

Finalitzada l'obra, a aquesta no li he incorporat les "*llums radiants de vitalitat*" que en principi em vaig imaginar després de parlar amb Núria. Volia així equilibrar el dramatisme amb aquesta "llum i formes d'esperança", de la naturalesa, és a dir, deixar una finestra d'esperança.

Sí que és cert que a la potent foscor -en negres i grisos- de l'espai de l'esquerra -de la diagonal que separa les dues zones de la pintura- l'he equilibrada amb l'altre espai més clar i lluminós amb ocre groc, a la banda dreta -que fa referència a un espai exterior diürn de terra-, però he prescindit de tota altra al·lusió a la naturalesa -llum vitalista, energètica i positiva- doncs el tema és dramàtic, sense cap altra alternativa o esperança, ara per ara.

És una *Cosmoagonía* basada en fets reals, de les guerres actuals, i també atemporals: de la maldita guerra en molts racons de la Terra i en tots els temps. Una visió personal que al·ludeix directament al ser col·lectiu.